

اثر روش‌های مختلف پیوند بر گیرایی و درصد زنده‌مانی بوته گوجه‌فرنگی

حمدیه عینی‌گرسدفی^۱، بهمن زاهدی^{۲*}، فاطمه مرادی پور^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح گیاهان باغبانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

^{۲*} استادیار گروه علوم باغبانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

^۳ دکتری علوم باغبانی، دانشگاه گیلان

*نویسنده مسئول: Zahedik2000@yahoo.com

چکیده

گوجه‌فرنگی یکی از محصولات مهم گلخانه‌ای است که امروزه با به‌کارگیری روش‌های پیوند به‌منظور ایجاد سبزی‌های میوه‌ای متحمل در برابر شرایط نامساعد محیطی و افزایش رشد و عملکرد و کیفیت میوه تکنیک نوینی را برای تولید سبزی‌های میوه‌ای به وجود آورده است. در این راستا به‌منظور ارزیابی اثر نوع پیوند بر گیرایی و درصد زنده‌مانی بوته گوجه‌فرنگی رقم "اس وی ۸۳۲۰" روی "Rimac" پیوند شد. عملیات اجرایی در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار در گلخانه دانشگاه لرستان انجام گرفت. سه روش پیوند مرسوم نیم‌انیم، اسکنه و مجاورتی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد روش پیوند بر درصد گیرایی پیوند و گیاهان پیوندی باقی مانده در گوجه‌فرنگی تأثیرگذار بود بطوریکه روش پیوند نیم‌انیم گیرایی بالاتری نسبت به روش‌های اسکنه و مجاورتی داشت. **کلمات کلیدی:** پیوند نیم‌انیم، پیوند مجاورتی، پیوند اسکنه، پیوندک، درصد گیرایی